

مراسم رونمایی از پوستر بزرگداشت روز ملی سینما

سیاست گذاری، زهره حسینی مشاور هنری و طراح گرافیک، غزاله سعادت‌نی مدیر روابط عمومی و مشاور رسانه.

سیاست گذاری، مهدی شادی زاده دبیر جشنواره و شورای سیاست گذاری، بهداد نجفی اسدالهی شورای سیاست گذاری، علیرضا شادی زاده شورای

تخصصی با جشنواره در این زمینه و سایر موضوعات مرتبط همکاری می‌نماید.

عوامل جشنواره عبارتند از: لیلی گلستان شورای

عصر آزادی / سرویس فرهنگی: عصر روز جمعه سوم شهریور ماه مراسم رونمایی پوستر بزرگداشت روز ملی سینما که توسط جشنواره بین‌المللی عکس پنج ۵ با حضور تهمینه میلانی کارگردان _ستاره اسکندری بازیگر و محمد نیک بین تهیه‌کننده، امیرحسین صدیق بازیگر علیرضا صدیقی کارگردان و جمعی از خبرنگاران و هنرمندان در محل گالری لانژ دیان برگزار گردید.

عصر آزادی - علیرضا نیکان؛ در ابتدای این مراسم گرمی داشت یاد و خاطره ابراهیم گلستان نویسنده و کارگردان فقید سینمای ایران توسط مهدی شادی زاده دبیر جشنواره بین‌المللی عکس پنج و هنرمندان حاضر به عمل آمد.

طبق برنامه ریزی‌های انجام شده قرار است امسال این مراسم در روز ۲۱ شهریور ماه در سالن شهناز خانه هنرمندان با حضور و همکاری گالری لانژ دیان برگزار شود.

جهت ایجاد تسهیلات بیشتر علاقه‌مندان به شرکت در مراسم روز ملی سینما می‌توانند از قبل در سایت مربوطه که متعاقباً اعلام خواهد شد ثبت نام نمایند.

در این راستا امسال مجموعه دیدنگار به شکل

عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی
صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان
مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان
رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز
گروه ۴ بنده معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
انتیاز: ۴۷/۴

نشانی:

تهران - خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد - پلاک ۹۷ - طبقه سوم

صندوق پستی: ۷۱۸۴-۱۵۸۷۵

آدرس تبریز: خیابان ولان، جنب بن بست یابوری،

ساختمان آکا ۱ طبقه اول

تلفن: ۰۴۱-۳۵۵۵۸۴۵۴

مسئول آگهی‌ها: ۰۴۳۳-۰۹۱۲۴۶۶۰

لینک تلگرام: [https:// telegram.me /asrazadi.ir](https://telegram.me/asrazadi.ir)

Email: asrazadi@gmail.com

www.asrazadionline.ir

فرهنگ کار؛ پیش نیاز شغل و در آمد پایدار

عصر آزادی: روزگاری که ما در

حال سپری کردن آن هستیم شاهد آنیم که همه جوامع بشری و ممالک جهان با سرعت بالا برای دستیابی به توسعه و پیشرفت تلاش می‌کنند و در این راه همه منابع و ابزارهای ممکن را بکار گرفته‌اند تا از جریان رو به رشد بکارمندی و جهانی عقب‌نمانند.

پرداختن به توسعه و پیشرفت نیازمند شناخت دقیق از مجموعه دانش‌ها، بینش‌ها و روشها است تا در مسیر رسیدن به اهداف، از کمترین اشتباهات دور نیز شویم و بهترین نتایج را بدست آوریم و خیلی طبیعی است که برای این منظور باید افراد دانا، توانا و کارآمد شناسایی، جذب و بکار گرفته شوند. اما در اینجا یک نکته بسیار مهم به نظر می‌رسد که در برخی کشورها و در جمله در کشور ما کمتر به آن اهمیت داده می‌شود و آن نکته؛ «فرهنگ کار» است.

فرهنگ کار چیست و چرا باید به آن اهمیت داد و در صورت اهمیت ندان به آن چه اتفاقی خواهد افتاد؟

مجموعه ارزش‌ها، نگرش‌ها، عادت‌ها، رفتارها و قوانین و مقررات رسمی و غیر رسمی فردی و گروهی که در یک سازمان یا محیط کاری پدید می‌آید و ممکن است بطور آشکار یا پنهان باشد اما نقش مهمی در تعیین رفتار و همکاری افراد در محیط‌های کاری دارد. فرهنگ کار را شکل می‌دهد.

البته فرهنگ کار شامل عناصر متنوعی می‌شود که به ماهیت سازمانی و مفهوم کار در جوامع مختلف خاصیت می‌بخشد و این عناصر شامل سبک‌های رهبری و مدیریتی، میزان خلاقیت، تعهد به سازمان، روابط بین همکاران و میزان تجربه و توانمندی‌های شغلی افراد است.

حال باید دید که فرهنگ کار چه ارتباطی با شغل و در آمد پایدار دارد و چرا باید به‌عنوان یک پیشنیاز در این رابطه دیده شود؟

برای پاسخگویی به این پرسش نیز نیازمند تعریف درست از شغل و درآمد پایدار هستیم که بطور معمول برداشتهای مختلفی از آنها در جامعه وجود دارد. بیشتر افراد جامعه شغل پایدار را شغلی می‌دانند که در طولانی مدت فرد را مشغول خود سازد اما به نظر نگارنده، «شغل پایدار» به شغلی باید گفت که متناسب با روحیات و توانمندی‌های فرد شاغل باشد یعنی هر فرد باید شغلی را انتخاب کند که با روحیه و توانمندی او سازگاری داشته باشد.

برخی افراد وارد مشاغلی می‌شوند که توانمندی انجام امورات آن را دارند اما با روحیه آنان سازگاری ندارد و بالعکس؛ مواردی هم وجود دارد که فرد با روحیه عالی وارد یک فضای شغلی می‌شود اما توانایی انجام آن کار را ندارد که در هر دو حالت شغل خود را از دست می‌دهد و به همین دلیل آن شغل، شغل پایدار محسوب نمی‌شود.

و اما درآمد پایدار را چگونه باید به تعریف رساند؟ شاید از دید دیگران درآمد پایدار به درآمدی گفته شود که همیشگی باشد و در مواردی قطع نشود اما من بر این باور هستم که درآمدی را باید پایدار محسوب کرد که با سبب هزینه‌های فرد شاغل تناسب داشته باشد و بتواند هزینه‌های اساسی زندگی او را پوشش دهد.

اگر افراد جامعه دارای شغل و درآمد پایدار با تعاریفی که من ارائه داده‌ام باشند بطور خودکار، ضریب امنیت فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در جامعه افزایش خواهد یافت و در غیر اینصورت، همه اقدامات برای ایجاد و برقراری امنیت به هدر خواهد رفت.

حال چرا باید فرهنگ کار را برای داشتن شغل و درآمد پایدار یک پیش‌نیاز بدانیم و برای الگوسازی فرهنگ کار، تلاش و کوشش باید داشته باشیم؟ در همه ی حوزه‌های کار، ما شاهد روابط مابین منابع انسانی یعنی کارگران و کارمندان با کارفرمایان و مدیران هستیم و هر گاه روابط بین این دو قشر در شرایط مطلوبی قرار گیرد ما در زمینه شغل و درآمد پایدار مشکلی نخواهیم داشت اما اگر این روابط دچار بحران شود، مشکلات یکی پس از دیگری پدیدار خواهد شد که یکی از دلایل اصلی این موضوع نبود فرهنگ کاری است. مهمی عناصری که در ایجاد و برقراری روابط مثبت و سازنده بین این دو قشر موثر هستند را میتوان از مولفه‌های اصلی فرهنگ کار دانست و اگر این عناصر به درک متقابل نرسیده باشند، وقوع بحران حتمی خواهد بود. بعنوان مثال اگر مدیران نتوانند بهداشت روحی و روانی محیط کار را در سطح قابل قبولی نگهدارند، نشاط از منابع انسانی گرفته میشود و به خاطر فقدان روحیه برای انجام کار، بهره‌وری کاهش خواهد یافت و یا در باره میزان مشارکت منابع انسانی در انتخاب دانش‌ها، بینش‌ها و روش‌ها با مدیران و تقسیم عادلانه سود و نتایج کار گروهی در مجموعه‌های کاری مابین این دو قشر، اگر ساز و کارهای ارتباطی کار گرفته نشود، در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت باعث بروز بحران در روابط کاری و سازمانی خواهد شد.

اهمیت بخشیدن به فرهنگ کار به منظور ایجاد و برقراری شغل و درآمد پایدار برای افراد جامعه را باید از پایه مورد توجه قرار داد و این ضرورت وجود دارد که برای شناختن، جذب، آموزش و پرورش نیروی منابع انسانی برای مجموعه‌های کاری می‌بایستی موازین و مقررات علمی و تخصصی بکار گرفته شود. اکنون شاهد آن هستیم که بسیاری از محیط‌های کاری، میل و رغبت برای انجام کار به گونه‌ای که مورد انتظارات جامعه است وجود ندارد و این مسئله باعث شده تا نتایج حاصله از فعالیت منابع انسانی، برای کارفرمایان و مدیران رضایتبخش نباشد و در برخی از بنگاه‌های اقتصادی، صنعتی و بازرگانی و همچنین دیگر محیط‌های کاری، تمایل به جذب و بکارگیری از اتباع خارجی افزایش یافته است که این خود نتایج ناخواه دیگری را به دنبال خواهد داشت. خسارت‌هایی که جامعه بواسطه نبود فرهنگ کار درست و اصولی متحمل میشود بیشمار است و در پارهای از موارد باعث فروپاشی اجتماعی نیز میگردد که نمونه‌های زیادی از آن را در سطح جهان سراغ داریم. ساختارهای فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در یک کشور باید به گونه‌ای باشد که فرهنگ کار را برای فراهم‌سازی زمینه‌های لازم جهت برخورداری و بهره‌مندی افراد جامعه از شغل و درآمد پایدار، بوجود آورد و در این راه مدیران ارشد کشور نقش چشمگیری دارند تا با اتخاذ سیاست‌های درست، مشارکت همگان را بدست آورند. برای بکارگیری از اصول و مبانی درست و منطقی مربوط به الگوسازی فرهنگ کار و داشتن شغل و درآمد پایدار جهت افزایش بهره‌وری در مهمی مجموعه‌های کاری، لازم است تا مهمی دستگاه‌های زیرمجموعه قوای سه‌گانه دستیار شوند و هرآنچه ضرورت دارد را برنامهریزی و اجرا کنند تا در پناه فرهنگ کار و شغل و درآمد پایدار، به امنیت کامل فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در داخل و خارج از کشور دست یابیم.

دکتر میلاد محقق

گفت‌وگو با مهوش صبرکن - بازیگر

دستمزدهای تلویزیون در شأن بازیگران نیست

دارد. فعلاً ترجیح من این است استراحت کنم تا آن‌شاهانه ببینم در آینده خدا چه می‌خواهد.

این بازیگر سپس به مشکلات بودجه‌ای در شبکه نمایش خانگی اشاره می‌کند و توضیح می‌دهد: در شبکه نمایش خانگی بیشتر مشکل بدقولی در پرداخت‌ها وجود نداشت اما متأسفانه آنجا هم جدیداً باب شده که باعث تأسف است؛ به عنوان مثال برای من هنرمند با سن و سالی که دارم کاری که انجام می‌دهم باید به سختی‌هایش بپردازد. تهیه‌کنندگان هم اکثراً نگاه به جیب خودشان می‌کنند که کار برایشان دربیاید، به این توجه نمی‌کنند که هنرمند چقدر سابقه دارد یا چه رزومه کاری دارد، آیا پیشکسوت است یا خیر.

عظمت می‌خورم از این همه تفاوت بین شبکه نمایش خانگی و تلویزیون؟
صبرکن در ادامه همین صحبت‌هایش در پاسخ به اینکه حضور در تلویزیون را ترجیح می‌دهد یا شبکه نمایش خانگی؟ خاطر نشان می‌کند: من بازیگر و مدیوم برامی قندار؛ حالا چه شبکه نمایش خانگی و چه تلویزیون، آنقدر در این سال‌ها برای تلویزیون کار کردیم و ارادت خودمان را به تلویزیون نشان دادیم که نیازی به ثابت گرفتاری نیست اما ما به حال برآیم تجربه بازی در شبکه نمایش خانگی پیش نیامده است ولی برای همسر آقای پاک‌نیت پیش آمده و اولین کارش هم سریال «شهرزاد» بود. به هر حال ما بازیگریم و برآیمان فرقی نمی‌کند کجا کار می‌کنیم. اگر درخواست داده شود، به تفاهم برسیم و متن را دوست داشته باشیم کار می‌کنیم. اما من به عنوان کسی که سال‌هاست در عرصه سینما تئاتر تلویزیون کار کرده‌ام، در اینجا عظمت می‌خورم که چرا بهایی که به پروژه‌های شبکه نمایش خانگی داده می‌شود در تلویزیون نیست.

بازیگر سریال‌های «کهنه سوار»، «پس از باران»، «روزگار خوش حبیب آقا»، «یوسف پیامبر»، «پنجمن خورشید» و «جراحت» در تکمیل همین بحث تصریح می‌کند: چرا همین نویسنده‌ها برای صداوسیما نمی‌نویسند، چرا همین کارگردان‌ها کارهایی که انقدر مخاطب دارند را برای تلویزیون نمی‌سازند البته ناگفته نماند در شبکه نمایش خانگی هم سریال‌های ضعیف داریم ولی اکثراً مخاطب دارند. چرا همان‌ها در تلویزیون ارائه داده نمی‌شوند، آیا علتش پوشش و گریم است که من می‌گویم خیر. به نظرم این‌ها پنهان است چون قصه حرف اول و اصلی را می‌زند. وقتی کسی قصه خوب به جای شبکه نمایش خانگی به صداوسیما بیاید قطعاً استقبال خوبی می‌نماید.

مهوش صبرکن، بازیگر با سابقه تلویزیون که حضورش در سریال «پس از باران» در نقش «خانم بزرگ» هنوز از خاطر بسیاری نرفته است از نحوه برخورد با هنرمندان در زمینه بحث مالی گله‌مند است.

او که مدت‌هاست در تلویزیون حضور ندارد دلیل این دیده نشدن را البته کمبود متن‌های می‌داند و سپس مشکلات مالی که همواره هنرمندان را آزار می‌دهد.

مهوش صبرکن در گفت‌وگویی با ایسنا در توضیح این مساله می‌گوید: مدتی قبل به خاطر پروژه‌هایی که با آنها کار کرد، مشکلاتی برایم پیش آمد و سر پرداخت‌ها و قسط‌های آخر، کارم خیلی اذیت شدند و درگیری زیادی داشتم تا پولم را نقد کنم. طی این مدت هم پیشنهاد داشتم ولی بنا به دلایلی قسمت نشد همکاری کنم، مدتی سفر و درگیر کارهای شخصی‌ام بودم. فعلاً هم کاری برای تلویزیون ندارم. برای شبکه نمایش خانگی هم تم به حال تجربه همکاری نداشتم اما در کل با متن‌های خوبی برای تلویزیون نداریم یا کارها اکثراً در شهرستان هستند و برآیم مقدر نیست کار کنم؛ البته من کارهای خوب‌تری قبول می‌کنم ولی مسافه‌های میلیونی که پیشنهاد می‌دهند آنقدر کم است که به سختی کارش نمی‌آورد؛ به همین خاطر عطاش را به لقایش می‌بخشیم.

دستمزدها در شأن هنرمندان نیست

این بازیگر حرف‌هایش را درباره فضای کاری در شبکه نمایش خانگی اینگونه ادامه می‌دهد: کارها در تلویزیون زیاد نیستند و بیشتر به سمت شبکه نمایش خانگی رفته‌اند. آنجا هم یکسری ارتباطاتی وجود دارد که گروه‌ها خودشان با خودشان کار می‌کنند. من به ترجیح می‌دهم فعلاً استراحت کنم. به نظرم اول از همه کاری که پیشنهاد می‌شود باید خوب باشد و بعد اینکه مبلغی که پیشنهاد می‌دهند گاهی در شأن هنرمندان نیست که برایشان ارزش داشته باشد تا ندرستی، سلامت و آرامشان را برای کار بگذرانند. به هر حال کار ما سختی زیادی

در ماه‌های اخیر آشناری در سینما و تلویزیون با حضور بعضی چهره‌های تازه درگذشته در مقام بازیگر، منتشر شده است و نمایش آن‌ها، یاد و خاطره هنرپیشه‌های فقید سینمای ایران را زنده می‌کند.

به گزارش ایسنا، این شب‌ها مجموعه تلویزیونی «رحیل» که از شبکه سه سیما پخش می‌شود، از حضور زنده‌یاد حسام محمودی که بهار امسال درگذشت در نقش ولیمید و قاجار بهره می‌برد. به شکلی جالب توجه، از آخرین ماه ۱۴۰۱ تاکنون ۶ فیلم و سریال با بازی بازیگران سرشناس اما فقید سینما و تلویزیون به نمایش درآمده است که این گزارش مروری بر آن‌ها دارد.

حضور ادامه‌دار حسام محمودی با «رحیل»

زنده‌یاد حسام محمودی هنرپیشه جوان و بی‌حاشیه سینما و تلویزیون که اردیبهشت ماه در ۳۷ سالگی درگذشت، از جمله بازیگرانی است که این روزها سریالی را روی آنتن دارد. او در یکی از نقش‌های مکمل مجموعه تلویزیونی «رحیل» بازی کرده بود و در میانه تصویربرداری این اثر، پیش از پایان بازی‌اش از دنیا رفت. بنابراین، هنرپیشه دیگری جایگزین او شد. از این بازیگر فقید، در ماه‌های اخیر مجموعه تاریخی «سوران» نیز پخش شد که او در آن، ایفاگر نقش «رستگار» یکی از شخصیت‌های اصلی سریال بود.

بازگشت علی انصاریان پس از ۱۴ ماه

زنده‌یاد علی انصاریان از جمله هنرپیشه‌های سینماست که در سال‌های شیوع کرونا، نیمه بهمن ماه ۹۹ بر اثر ابتلا، به این ویروس درگذشت. از آن زمان تا به حال دو فیلم «بانک‌زده‌ها» و «قطع فوری» با بازی این بازیگر به نمایش درآمده که دومی، این روزها روی پرده سینماهای هنر و تجربه است. در این فیلم به کارگردانی مریم بخرالعلمی که ۱۴ ماه پس از درگذشت انصاریان به نمایش درآمده است، این هنرپیشه یکی از نقش‌های اصلی را ایفا می‌کند.

درگذشت اکبری مبارکه و مرگ کاراکتر سریال

زنده‌یاد کریم اکبری مبارکه که ۹۹ ماه و هفتگی که در سریال «جشن سروبرون» به کارگردانی مجتبی راعی جلوی دوربین می‌رفت، به ویروس کرونا مبتلا شد و جان باخت. این مجموعه تلویزیونی بعدها به «آتش و باد» تغییر نام داد و در نوروز و رمضان ۱۴۰۲، روی آنتن شبکه سه

دوره «آبی» و «رز» به سراغ نقاشی‌های انتزاعی و سپس کوئیس رفت.

کوئیس زائری است که موضوعات مورد نظر و اشیا را در قالب اشکالی با زاویه‌های شکسته‌شده به تصویر می‌کشد. «پیکاسو» و «ژرژ براک» از پیشگامان سبکی بودند که به یکی از مهم‌ترین جنبش‌های هنری تبدیل شد.

پیکاسو با فاصله گرفتن تدریجی از انتزاع کوئیس، در سال ۱۹۱۷ سبک نئوکلاسیک را دنبال کرد. این تغییر اندکی پس از اولین طبیعت‌گرایی موجود در نقاشی‌های رئالیست مشهورترین آثار هنری او محسوب می‌شود. پابلو پیکاسو در سال ۱۸۸۱ میلادی متولد شد. والدین او هنرمند بودند و پدر پیکاسو از همان دوران کودکی تکنیک‌های رسمی طراحی را به او آموخت و پیکاسو در سن هشت سالگی توانست به مهارت کامل در خلق نقاشی‌های رنگ روغن دست پیدا کند. از سال ۱۸۹۷، نقاشی‌های پیکاسو از سبک واقع‌گرایانه فاصله گرفت. نقاشی‌هایی همچون «لولو، خواهر هنرمند» بدون شک تحت تأثیر «ادوارد مونک» نقاش اکسپرسیونیست و «تولوز-لوترک» نقاش پست امپرسیونیست خلق شده‌اند و علاقه روزافزون پیکاسو را به تجربه سبکی آزادتر و آزادگانه نشان می‌دهد. «پیکاسو» پس از عبور از

سبک‌های مختلف و خلق بیش از ۲۰۰۰ اثر هنری، یکی از مشهورترین نام‌های هنر غرب است. نقاشی «نقاشی گری» «کوئیس» به اندازه‌ای کافی است که نام او را در کتاب‌های تاریخ ماندگار کند. اما «پیکاسو» کارنامه پربرتری از خود به جای گذاشت. او در هنر کلاسیک به تسلط رسید و سپس با تغییر آن به سبکی جدید، تازه و مدرن رسید. «گرنیکا» از مشهورترین آثار هنری او محسوب می‌شود. پابلو پیکاسو در سال ۱۸۸۱ میلادی متولد شد. والدین او هنرمند بودند و پدر پیکاسو از همان دوران کودکی تکنیک‌های رسمی طراحی را به او آموخت و پیکاسو در سن هشت سالگی توانست به مهارت کامل در خلق نقاشی‌های رنگ روغن دست پیدا کند. از سال ۱۸۹۷، نقاشی‌های پیکاسو از سبک واقع‌گرایانه فاصله گرفت. نقاشی‌هایی همچون «لولو، خواهر هنرمند» بدون شک تحت تأثیر «ادوارد مونک» نقاش اکسپرسیونیست و «تولوز-لوترک» نقاش پست امپرسیونیست خلق شده‌اند و علاقه روزافزون پیکاسو را به تجربه سبکی آزادتر و آزادگانه نشان می‌دهد. «پیکاسو» پس از عبور از

سبک‌های مختلف و خلق بیش از ۲۰۰۰ اثر هنری، یکی از مشهورترین نام‌های هنر غرب است. نقاشی «نقاشی گری» «کوئیس» به اندازه‌ای کافی است که نام او را در کتاب‌های تاریخ ماندگار کند. اما «پیکاسو» کارنامه پربرتری از خود به جای گذاشت. او در هنر کلاسیک به تسلط رسید و سپس با تغییر آن به سبکی جدید، تازه و مدرن رسید. «گرنیکا» از مشهورترین آثار هنری او محسوب می‌شود. پابلو پیکاسو در سال ۱۸۸۱ میلادی متولد شد. والدین او هنرمند بودند و پدر پیکاسو از همان دوران کودکی تکنیک‌های رسمی طراحی را به او آموخت و پیکاسو در سن هشت سالگی توانست به مهارت کامل در خلق نقاشی‌های رنگ روغن دست پیدا کند. از سال ۱۸۹۷، نقاشی‌های پیکاسو از سبک واقع‌گرایانه فاصله گرفت. نقاشی‌هایی همچون «لولو، خواهر هنرمند» بدون شک تحت تأثیر «ادوارد مونک» نقاش اکسپرسیونیست و «تولوز-لوترک» نقاش پست امپرسیونیست خلق شده‌اند و علاقه روزافزون پیکاسو را به تجربه سبکی آزادتر و آزادگانه نشان می‌دهد. «پیکاسو» پس از عبور از

جهان به فلسفه راورود، اسطوره را کنار گذاشت. این اسطوره‌ها مانند آن تا بعد از چند هزار سال در اختیار ما قرار گرفتند. نویسنده مجموعه «دروازه مردگان» و رمان نوجوان «لالایی برای دختر مرده» در ادامه بیان کرد: ساختار اسطوره‌ها و نگاهشان به جهان به‌گونه‌ای است که برخی تصور می‌کنند می‌تواند ادبیات کودک بوده و برای کودکان و نوجوان مناسب باشد. درحالی‌که این‌ها مربوط به دوران کودکی نوع بشر هستند، زمانی که نوع بشر در کودکی به سر می‌برد و توان درک عمیق‌تری از جهان را نداشت. حمیدرضا شاه‌آبادی تأکید کرد: الزاماً همه اسطوره‌ها برای بچه‌ها مناسب نیستند و بازنویسی آن‌ها با هدف ارائه به کودکان همیشه جوابگو نیست. اگرچه می‌شود از ساختار و بن‌مایه آن‌ها و قالب‌هایی که شکل کهن‌الگوی پیدا می‌کنند، برای ساخت قصه‌هایی که بتوانند ماندگارتر باشند و در ذهن‌ها بهتر جا بیفتند و با ساختار اندیشه بشری سازگارتر باشند و درک بشوند، استفاده کنیم؛ اما الزاماً نباید اسطوره‌ها را در قالب ادبیات کودک و در ردیف ادبیات کودک جا دهیم و آن‌ها را به عنوان یکی از سرچشمه‌های ادبیات کودک تلقی کنیم.

دیدگاه متفاوتی درباره اسطوره‌ها و ادبیات کودک

به چه دلیل رعدوبرق در آسمان شکل می‌گیرد؟ چرا مار پوست می‌اندازد؟ و هرچه شبیه به این... شاه‌آبادی خاطر نشان کرد: در این دوران بشر سعی می‌کرد جهان را در ذهن خود تفسیر کند تا خود را به آرامش برساند و از استرس و نگرانی ندانستن، خلاصی پیدا کند. بشر با ساخت اسطوره‌ها، جهان را تفسیر می‌کرد؛ اما بعدها تفکر فلسفی شکل گرفت و انسان برای تفسیر

حمیدرضا شاه‌آبادی اسطوره‌ها را متعلق به دوران پیشافلسفه و دوران کودکی بشر می‌خواند و معتقد است، نباید آن‌ها را در ردیف ادبیات کودک جا دهیم و آن‌ها را با عنوان یکی از سرچشمه‌های ادبیات کودک تلقی کنیم.

این نویسنده ادبیات کودک و نوجوان در گفت‌وگو با ایسنا درباره نوشتن از اسطوره‌ها برای کودکان و نوجوانان، اظهار کرد: اسطوره‌ها به دوران ابتدایی زندگی بشر مربوط هستند؛ دروان پیشافلسفه. در واقع انسان با فلسفه درباره هستی، چگونگی شکل‌گیری و نظاهرات هستی و آنچه در هستی می‌بیند، فکر می‌کند و سؤال طرح می‌کند و تلاش می‌کند به این سؤال‌ها جواب بدهد.

او افزود: تا پیش از آنکه فلسفه و معرفت‌های فلسفی و تلاش‌های فلسفی شکل بگیرند، بشر برای درک و تفسیر جهان هستی به اسطوره‌سازی رو می‌آورد؛ در واقع بشر سعی می‌کرد با ساخت قصه، داستان و ساخت آنچه امروز به آن اسطوره می‌گوئیم جهان را تفسیر کند؛ آتش چرا به وجود آمد؟